

lógini, sum eru burturgloymd, tí tey ikki vórðu skrivað niður heinanvegin, men onkuntið var tú so heppin, at onkur annar hevði hoyrt teg spæla ella syngja eitt nýtt lag.

— Ein dagin, eg hevði gjørt eitt lag — uttan ljóðfari — fór eg so á møti. Tá eg kom heimaftur og skuldi til at festa tað á blað, var tað fullkomiliga horvið úr minninum. Eg spurdi mammu, um hon mintist tað. Tað gjørdi hon ikki. So spurdi eg heilt av tilvild beiggja min, um hann mintist lagið og heppin var eg, tí hann mintist eina strofu, og tað var nóg mikið til at koma aftur á lagið. Og soleiðis kundi tað vera so ofta, leggur Jens afturat.

Frá gerandisdegnum

Hyggja vit nú nærri at innihaldinum í bókini — livsverkinum hjá Jens Guttesen — so siggja vit, at her bæði er lætt og meira álvarsligt tilfar. Tað nógva er andaligir sangir, men Jens hevur so eisini gjørt mangt eitt lættari lagið, sum hevur beinleiðis samband við gerandisdagin.

Eitt av hesum lögum ber heitið «Aldan». Jens greiðir frá hvussu tað bleiv til:

— Eg arbeiðdi á Bryggjubakka og sá har børnini spæla á sandinum. Tey sungu nakað soleiðis: «Býtta alda kom» og so runnu tey undan alduni. Hetta minti meg um ta tíðina, eg sjálvur var smádrongur og helt eg júst hetta vera eitt gott tema til eitt lag. Tá eg kom heim frá arbeiði, gjørdi eg lagið. Tað er so eisini at finna í bókini.

Eisini onnur lög eru inspirerað av Havnini. Einaferð kom Jens Dam Jacobsen til Jens og bað hann gera lag til onkra yrkingina, hann hevði gjørt um Havnina.

— Hetta dámdi mær væl, tí eg kendi jú stemningin aftur, eitt nú tá vit sum smádreingir fóru niðan eftir Dalavegnum og har hoyrdu smálombini jarma og børn spæla.

Jens leggur tó afturat, at tað var ikki bert í Havnini, at hann varð inspireraður til at gera lög. Einaferðina hann var staddur úti í Svinoynni, kom «andin» bráðliga yvir hann og hann setti seg við orglið og úrslitið varð svinoyarmarsjurin, ið eisini finst í bókini.

Samkoman størst týðning

Mangt annað líkandi kundi verið at trivið í afturat, men meginparturin av tí, Jens hevur gjørt, eru andaligir sangir. Tilknýti hansara til Brøðra-

samkomuna hevur havt sera nógv at siga fyri bæði hug og evni at gera lög.

Men í samkomuni fekt Jens við annað enn bert at leita sær inspiración til lög. Hann hevur í eitt mannaminni verið ein av høvuðsstuðlunum hjá tónleikalivinum í samkomuni. Hann sigur um ta fyrstu tíðina:

— Tá eg kom í samkomuna, sá eg straks, at har var stórus tørvur á kór-sangi. Eg hevði eitt gentukór í ein vetur, men vit ynsktu at koma víðari og tiskil byrjaðu vit við einum blandaðum kóri eisini. Vit vóru so heppin at fáa Viggo Dahl Christiansen at stjórna kórinum.

Seinni bleiv Jens so sjálvur kórleiðari, og var tað í samfull 25 ár, til sonurin Jens Christian Guttesen tók við.

Jens skipaði eisini fyri vanligu samkomusanginum og eru tað mangir tímar, Jens hevur sitið við orglið og spælt.

Jens dylur ikki fyri, at samkoman og metini hava havt stóran týðning fyri seg.

— Eg havi gingið á møti hvønn sunnudag og har hevur serliga breyðbrótingin havt týðning fyri meg. Sjálvandi er tað gott við einum boðskapi, men tað kann bliva ov eintáttáð bara at hava ein boðskap — ein apell. Sjálvur haldi eg, at sjálv Gudsdyrkanin, t.v.s. tilbiðjanin av Gudi, telur mest í longdini og hevur eisini henda sannroynd havt stóra ávirkan á meg, tá eg havi gjørt lög.

Hóast Jens er farin um tey sjeyti, so dylur hann ikki fyri, at hugurin mangan leitar aftur til hornmusikk. Og nú vit eru við hornmusikk, so minnst Jens eisini aftur á hátíðarhaldið í samband við at Tórshavnar Býráð yvirtók Meinigheitshúsið og gjørdi tað til býráðssal.

— Eg møtti Robert Oughton, sum spurdi meg, um eg ikki hevði okkurt lagið at lata seg fáa til at seta út fyri hornorkestrum. Hetta skuldi brúkast til hátíðarhaldið. Eg gav honum nokur stykki, sum hann síðani setti út fyri orkestrum. Hetta var ein stór lota í livi minum.

Gevist ikki

Tað at Jens hevur givið flestu av lögum sínum út í bók, merkir so ikki, at hann er givin at gera lög og spæla uppá orgul o.a. ljóðfari.

Hann spælir framvegis uppá horn, basun, mandolin, bratch, orgul fyri bert at nevna nokur teirra. Jens viðgongur, at hann feigin hevði viljað lært at spæla gítar eisini.

Men hvønn tónleik dám-

ar honum so at hoyra!

Jens Guttesen: — Eg haldi ikki, at eg eri eintáttáður innan tónleik. Mær dámar væl ymiskan tónleik so sum orgultónleik, kórsang, hornmusikk og so tann einfalda samkomu- og kirkjusangin.

— Lat meg her leggja afturat, at mær dámar sera væl at lurta eftir morgunandaktunum í útvarpinum.

Men hvussu so við tónleikalivinum í Føroyum, spurdu vit Jens!

— Eg haldi ikki, vit standa nógv aftanfyrir útlendingar. Tá eg var ungur, vóru ikki teir stóru møguleikarnir fyri at læra, men eg gekk til undirvising hjá Erik Petersen og tað hevði stóran týðning fyri meg. Í dag er ódrvisi, nú eru so mong tilboð til børnini og tey ungu, at hetta fer at vera tónleikalivinum her á landi til stórt gagn í framtíðini, sigur Jens, sum í løtuni er við at leggja síðstu hond á eina strúkkvartett, sum hann hevur gjørt til minnis um ta syrgiliga flogvanlukkuna í Mykinesi á sinni. Hon nevnist Harmaljóð.

jan

Hóast bókini er útkomin er Jens ikki givin við at gera lög. Nú leggur hann síðstu hond á eina strúkkvartett til minnis um ta syrgiliga flogvanlukkuna á Mykinesi á sinni

Stóra árliga

Jólakonsertin

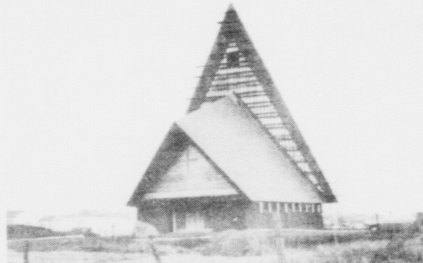
verður í Vesturkirkjuni í annaðkvöld kl. 20.

Samansetta jólakonsertin í Vesturkirkjuni, sum nú í nógv ár hevur verið fastur táttur í jólahugnanum hjá havnartólki, verður í annaðkvöld kl. 20.

At døma eftir øllum teimum lutakandi í ár, so verður henda konsert ivaleyst so fjølbroytt sum nakrantíð.

Við verða Havnar Hornorkestrum undir leiðslu av Andrew Hurrell, GHM við Bjarna Bæk, Havnarkórið við Ólavi Hátun, Tórshavnar Manskór við Bjarna Restorff, Tórshavnar Kamarorkestrum við Ólavi Hátun og musikkskúlalæranum Kenny Sambleben.

Eisini verður

solosangur við musikkskúlalærarinnuni Kristinu Burin, violin-solo við ungarska leikaranum Karory Kincses og Mats Broberg fer at sýna kynstur sitt á floytnu.

Fylgisplið til solo-partarnar og nakað av

skránni hjá Havnarkórinum hevur musikkskúlalærarin í Kollafirði Per Mjørnemark.

Jólagávan

Tað er ikki dagur, at FLEKK-bøkurnar liggja óseldar

Tær eita:

Hvar er FLEKK? FLEKK fer í sirkus FLEKK fer í skúla Fyrstu jólini FLEKK fer út FLEKK lærir seg at telja FLEKK lærir seg klokka FLEKK skvamlar

Nýlendi